अमी *s.* असौ.

अमीव *n.*, अमीवा *f.* Leid, Plage, Krankheit.

अमीवचातन, *f.* ई leidverscheuchend.

अमु *Pron.-St., s.* असौ.

अमुतस् (= *Abl. von* अदस्), von dort, von hier, darauf.

अमुत्र (= *Loc. von* अदस्) hier, dorthin, in jene(r) Welt.

अमुया (*Instr. adv.*) auf jene Weise; dahin, verloren.

अमूर scharfsinnig.

अमूल wurzellos.

अमूल्य unschätzbar.

अमृक्त unversehrt.

अमृत unsterblich; *m.* Gott; *n.* Unsterblichkeit, Götterwelt, Unsterblichkeitstrank, Nektar.

अमृतत्व *n.* Unsterblichkeit.

अमृतधायिन् Nektar schlürfend.

अमृतमय, *f.* ई unsterblich; ambrosiaartig *oder* aus N. bestehend.

अमृतरश्मि *m.* der Nektarstrahlige, Mond.

अमृतांशु *m. dass.*

अमृष्यमाण nicht ertragend, — leidend.

अमेध्य nicht opferrein, unrein; *n.* Unreines, Kot.

अमेय unermesslich.

अमोघ nicht irrend, nicht vergeblich, unfehlbar.

अमोघदर्शन von nicht vergeblichem (*d. h.* von glückbringendem) Anblick.

अमोघवचन von unfehlbarer Rede.

अमोच्य nicht loszulassen.

अम्बर *n.* Gewand; Luftraum, Himmel (*m.*).

अम्बरीष *m. n.* Bratpfanne; *m. Mannsname.*

अम्बष्ठ *m.* der Angehörige einer gew. Kaste; *Pl. Volksname.*

अम्बा *f.* Mutter; *Voc. oft blosser Ausruf* (*auch an mehrere*): ach!

अम्बु *n.* Wasser.

अम्बुज im Wasser lebend; *n.* Taglotusblüte.

अम्बुद *m.* Wolke. °नाश *m.* Entwölkung.

अम्बुधि *m.* Meer.

अम्बुरय *m.* Strömung.

अम्बुराशि *m.* Meer.

अम्बरुह *n.* Taglotusblüte.

अम्भस् *n.* Wasser.

अम्भोज *n.* Taglotusblüte.

अम्भोधि *u.* अम्भोनिधि *m.* Meer.

अम्भोरुह *u.* °रुह *n.* Taglotusblüte.

अम्ल sauer.

अम्लान unverwelkt, frisch.

अय *m.* Gang, Lauf.

अयःपिण्ड *m. n.* ein Stück Eisen.

अयज्यु *u.* अयज्वन् unfromm.

अयत्न *m.* keine Mühe; °—, अयत्नेन *u* °त्नतस् *adv.* mühelos.

अयथार्थ unrichtig, falsch.

अयदि (*Loc.*), wo nicht yad steht (*g.*).

अयन gehend, kommend; *n.* Gang, Weg, Lauf.

अयम् dieser, *s.* इदम् *u.* इयम्.

अयशस् *n.* Unehre, Beleidigung; °कर, *f.* ई verunehrend, schändend.

अयस् *n.* Erz, Eisen.

अयस्कान्त *m.* Magnet.

अयस्मय, ई eisern.

अया (*Instr. adv.*) auf diese Weise.

अयाज्य dem *o.* was nicht geopfert werden darf.

अयातयाम wobei die Mühe nicht verloren ist; *n. Pl. eine Art von Yajustexten.*

अयास् unermüdlich.

अयास्य *dass.*; *m. Name eines Weisen.*

अयि *Interj.* (*gew. beim Voc.*) *u. Fragepartikel.*

अयुक्त nicht angespannt, nicht angebracht, unpassend. *n.* unpassende Metapher (*rh.*).

अयुक्तत्व *n.* Unangemessenheit.

अयुग्म, अयुङ्ग, अयुज् *u.* अयुज ohne Genossen, unpaar.

अयुत *m. n.* Myriade.

अयुद्ध unbekämpft, unbekämpfbar; *n.* kein Kampf.

अयुद्धी ohne zu kämpfen.

अये *Interj.*

अयोग *m.* Trennung, Unangemessenheit, Unmöglichkeit. *vgl.* योगायोग.

अयोग्य unbrauchbar, untauglich; *Abstr.* °त्व *n.*